

“El manament nou de l'amor”

Jesús Senyor Nostre estima tant els homes, que s'encarnà, prengué la nostra naturalesa i visqué en contacte diari amb pobres i rics, amb justos i pecadors, amb joves i vells, amb gentils i jueus. Dialogà constantment amb tothom: amb els qui el volien bé, i amb els qui només cercaven la manera de recargolar les seves paraules, per condemnar-lo. Procura tu comportar-te com el Senyor. (Forja, 558)

S'entén molt bé la impaciència, l'angoixa, els desigs inquietes d'aquells que, amb una ànima naturalment cristiana, no es resignen davant la injustícia personal i social que pot crear el cor humà. Tants de segles de convivència entre els homes i, encara, tant d'odi, tanta destrucció, tant de fanatisme acumulat en ulls que no volen veure-hi i en cors que no volen estimar.

Els béns de la terra repartits entre uns pocs; els béns de la cultura tancats en cenacles. I, a fora, fam de pa i de saviesa, vides humanes que són santes, perquè vénen de Déu, tractades com a simples coses, com a nombres d'una estadística. Comprenc i comparteixo aquesta impaciència, que m'impulsa a mirar Crist, que continua invitant-nos a posar en

pràctica aquell *manament nou* de l'amor.

Hem de reconèixer Crist que ens ve a l'encontre, en els nostres germans els homes. Cap vida humana no és una vida aïllada, sinó que s'entrellaça amb d'altres vides. Cap persona no és un vers solt, sinó que tots formem part d'un mateix poema diví, que Déu escriu amb el concurs de la nostra llibertat. (És Crist que passa, 111)

pdf | document generat
automàticament des de [https://
opusdei.org/ca/dailytext/el-manament-
nou-de-lamor/](https://opusdei.org/ca/dailytext/el-manament-nou-de-lamor/) (24/02/2026)